

ζώντας μετὰ τῶν ἀποθανόντων, ἀπομακρύνει πάντας τοὺς ἀγαθοὺς δαίμονας ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ὅπως οἱ κακοὶ ἐλθόντες ἀναζητήσωσι τὴν λείαν αὐτῶν, ἀποδιώκει τὸν ἔνοχον ἀπὸ τοῦ κόλπου τῆς ἐκκλησίας, καθιστᾷ κωφὸν τὸν οὐρανὸν εἰς τὰς δεήσεις αὐτοῦ, ὀπλίζει πάντα βραχίονα κατὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἀπαγγέλλει κατάραν καθ' ὅλων ἐκείνων, οἵτινες ἀκολουθοῦσιν αὐτὸν εἰς τὰς μάχας, καθ' ὅλων ἐκείνων οἵτινες ἀνακουφίζουν τὴν δυστυχίαν αὐτῶν, ἔστω καὶ δι' ἐλαχίστης συνδρομῆς, διδομένης μετὰ ψυχρότητος καὶ θλίψεως. Τὸ ἀνάθεμα τοῦτο ἀκολουθεῖ τὸν ἔνοχον ἐν τῇ ζωῇ, καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ πλανᾶται ἐπὶ τῆς κατηραμένης κεφαλῆς, ἀνατρέπει τὰ ἐμβλήματα τῆς τιμῆς, τὰ ὅποια στολίζουν τὸν τάφον αὐτοῦ, ἐπιβάλλει σιωπὴν εἰς τοὺς ὕμνους τοὺς ὁποίους ἤθελον φάλλει ἐπὶ τοῦ φερέτρου αὐτοῦ καὶ ἀποδιώκει τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς καθιερωμένης γῆς, ὡς θνησιμαῖον τὸ ὁποῖον ῥίπτουσιν εἰς τοὺς κύνας! Τοιαύτη εἶναι ἡ τύχη τοῦ ἱεροσύλου τὸν ὁποῖον ἡ Ῥώμη καταδικάζει τοιαύτη εἶναι ἡ τύχη, ἥς ἐγένεσο ἄξιός διὰ τοῦ ἀτίμου ἐγκλήματός σου!

(Ἐπεταί συνέχεια).

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

ΠΕΡΙ ΦΩΛΕΩΝ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ.

Μεταξὺ τῶν διαφόρων ἔργων τῶν ζώων τῶν εἴτε ὑπὸ κοινωνιῶν εἴτε ὑπὸ ἀτόμων τινῶν κατασκευαζομένων, ἀξιοπεριεργόταται ἰδίως εἶναι αἱ φωλεαὶ τῶν πτηνῶν καὶ διὰ τοῦτο προεκάλεσαν, προκαλοῦσι καὶ θὰ προκαλῶσιν αἰωνίως τὸν θαυμασμόν τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν περιέργειαν. Καὶ ὄντως πῶς νὰ μὴ θαυμάσῃ τις παρατηρῶν μικρότατα πολλάκις πτηνὰ κτίζοντα φωλεὰς αἱ καὶ ὁ καλλίτερος ἀρχιτέκτων εἶναι ἀδύνατον νὰ μιμηθῇ, πῶς νὰ μὴ θαυμάσῃ παρατηρῶν ἐν τῇ κατασκευῇ τῶν μικρῶν τού-

των οἰκίσκων οὐ μόνον ἐπιδεξιότητα καὶ φιλοτεχνίαν, ἀλλὰ καὶ ἀγχίνουαν καὶ νοητικότητα; Δὲν ἐθεωρήσαμεν λοιπὸν ἄσκοπον χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Ἰλισσοῦ νὰ περιγράψωμέν τινες τὰς ἀξιοπεριεργότερας τούτων παρατιθέντες καὶ τριῶν αὐτῶν τὰ ἀπεικονίσματα.

Καὶ γενικῶς μὲν εἰπεῖν πάντα τὰ πτηνὰ κατασκευάζουσι τὰς φωλεὰς αὐτῶν συνουῶντα ἄχυρα, ξύλα, κλάδους καὶ τὰ τοιαῦτα. Ὅ,τι μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ ἴδωμεν γιγνόμενον ὑπὸ τῆς χελιδόνος τοῦτ' αὐτὸ σχεδὸν ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων πτηνῶν. Ἀφοῦ τὸ ζεῦγος τῶν χελιδόνων ἐκλέξῃ τὸν καταλλήλον διὰ τὴν φωλεὰν αὐτοῦ τόπον, ὅστις συνήθως εἶναι γωνία τοίχου ὡς προσφορωτέρα, ἀρχίζει τὴν ἐργασίαν· ἱπτάμενον τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ συνάγουσιν ἄχυρα καὶ ἄλλα μικρὰ ξυλάρια διὰ τοῦ ράμφους αὐτῶν, ἅτινα φέρουσι καὶ προσκολλῶσιν εἰς τὸ ὀρισθὲν διὰ φωλεὰν μέρας δι' ἀργιλλώδους τινὸς μάζης, ἣν πρότερον εἶχον ἐκ σιάλου καὶ γῆς κατασκευάσει· οὕτως ἐξακολουθοῦσι ἐπιτιθέντα ξυλάρια καὶ ἄχυρα, ἅτινα ἐπίσης συγκολλῶσι μεχρὶς τοῦ ἢ φωλεὰ περαιωθῇ. Ταύτης περαιωθείσης φροντίζουν οἱ γονεῖς ὅπως ἐπιστρώσωσιν αὐτὴν ἔνδον μὲ πτίλα καὶ ἄλλας δυσθερμαγώγους οὐσίας ὅπως προφυλάττωνται τὰ νεογνὰ αὐτῶν ἀπὸ τῶν τῆς ἀτμοσφαίρας μεταβολῶν.

Μερικῶς δὲ εἰάν ἐξετάσῃ τις τὰς φωλεὰς ἐνὸς ἐκάστου εἶδους πτηνῶν θέλει εὐρεῖν ἐν ἐκάστη αὐτῶν καὶ ἰδιαίτερόν τι γνῶρισμα καὶ ἰδιαιτέραν τινὰ χαρακτηριστικὴν ιδιότητα. Οὕτως αἱ μὲν τῶν φωλεῶν εἶναι ἐκτισμέναι ἐπὶ βράχου ἢ τοίχου, αἱ δὲ εἶναι πεπλεγμέναι ἐπὶ τῶν δένδρων· αἱ μὲν ἔχουσι σχῆμα σφαιροειδές, αἱ δὲ ὠοειδές· αἱ μὲν εἶναι ἀνοικταὶ ὡς κάλαθοι, αἱ δὲ κλεισταὶ ὡς βαλάντια· αἱ μὲν κατασκευάζονται μὲ βρύα, αἱ δὲ συμπλέκονται μὲ ἄχυρα καὶ πηλόν· αἱ μὲν ἐπιστρώννυνται μὲ πτίλα, αἱ δὲ στιβαδοποιοῦνται μὲ τρίχας. Εἶναι δὲ περίεργον ὅτι ὅσῳ τὸ πτηνὸν εἶναι μεγαλειότερον καὶ ἀγριώτερον τόσῳ καὶ ἡ φωλεὰ αὐτοῦ εἶναι ἀκομψότερα καὶ ἀτημελεστέρα, ἐνῶ ὅσῳ μικρότερον εἶναι τὸ πτηνὸν τόσῳ ἡ φωλεὰ αὐτοῦ εἶναι ἀρχιτεκτονικωτέρα καὶ

μᾶλλον ἐπιμελεημένη. Πρὸς τοῦτοις τὰ μεγάλα πτηνὰ κατασκευάζουσι τὰς φωλεὰς αὐτῶν ὅπου τύχη, ἐνῶ τὰ μικρὰ ἐκλέγουσι τόπον δυσπρόσιτον καὶ ἂν τοῦτο δὲν ἐπιτύχωσι προσπαθοῦσι νὰ καταστήσωσι τὴν φωλεὰν μᾶλλον ἀόρατον· καὶ τοῦτο ἐξηγεῖται ὅταν ἀναλογισθῶμεν ὅτι τὰ πτηνὰ ταῦτα ἕνεκα τῆς μικρότητος αὐτῶν ὑπὸ κεινται εἰς πολλοὺς κινδύνους καὶ διὰ τοῦτο προφυλλάτουσιν τὰ νεογνὰ αὐτῶν. Καὶ πρὸς ταῦτα φέρομέν τινα παραδείγματα.

Ἡ φωλεὰ τοῦ ἀετοῦ εἶναι ὀλίγοι κλάδοι ἀτημελήτως συμπεπλεγμένοι πρὸς ἀλλήλους μόνον καὶ μόνον ὅπως δυνηθῶσι νὰ προφυλάξωσι τὰ νεογνὰ· πλὴν ἡ φωλεὰ τῆς ἀκανθουλίδος εἶναι ὡραιότατον καλᾶθιον ἐστρωμένον μὲ λεπτὰ βρύα καὶ πτίλα. — Ἡ φωλεὰ τῆς γλαυκῆς εἶναι ἀπλὴ τῆς ὀπῆ παλαιοῦ δένδρου ἢ ῥωγμὴ ἐρειπίου, πλὴν οὐχ οὕτω καὶ ἡ τοῦ πυργίτου, ἥτις εἶναι εὐμορφος στρογγύλη θήκη προφυλαττομένη ὑπὸ ἀκανθῶν. — Ἡ φωλεὰ τοῦ σρουθοκαμήλου εἶναι λακίσκος ἐν τῷ ἄμμῳ, ἐνῶ ἡ τῆς χελιδόνης εἶναι ἀρχιτεκτονικὸν ἐν γωνίᾳ τινὶ οἰκοδόμημα. Τῶν πλείστων τέλος παρύδρων σχιζοπόδων (echasiens) ἡ φωλεὰ εἶναι ἀπλὴ παρὰ τὴν θάλασσαν ὅπῃ ἐνῶ τῶν ξηροβατικῶν (passe-reaux) ἐν οἷς πάντα τὰ ὠδικὰ πτηνὰ εἶναι θαῦμα τέχνης καὶ φιλοκαλίας ὡς παρακατιόντες θέλομεν ἶδει.

Μετὰ τὰ γενικά ταῦτα περιγράφομεν δύο ἢ τρεῖς τῶν ἀξιοπεριεργότερων φωλεῶν.

Ὁ Μυιοτρόχιλος ἢ κολίβριον (colibri, oiseau mouche) τὸ χαριέστατον μικρὸν τῆς Ἀμερικῆς πτηνόν, ὅπερ διὰ τὰ ὡραία αὐτοῦ

χρώματα καὶ τοπάζιον καὶ ρουβίνιον ἐκλήθη κατασκευάζει περιεργοτάτην φωλεάν. Λαμβάνων ὡς βάσιν φύλλον λεμονέας, ἀπιδέας ἢ δρυὸς ἢ καὶ λεπτότατον κλῶνα ἐξ αὐτῶν πλέκει περὶ αὐτὸν διὰ βάμβακος καὶ ἄλλων ἰνωδῶν οὐσιῶν ὡσεὶ δὴ φωλεὰν ἔχουσαν μὲν διάμετρον ἐνὸς δακτύλου, βάθος δὲ ἴσον. Τὴν φωλεὰν ταύτην στρωννύει ἐνδοθεν μὲ τὰ λεπτὰ αὐτοῦ καὶ μεταξώδη πτερίδια, ἅτινα πατεῖ καὶ στιβάζει καλῶς. (Εἰκὼν 1.) Ὁ Κλιβαρεὺς (Fournier) πτηνὸν τῆς



(Εἰκὼν 1.)

Γουιάνης καὶ τοῦ Χιλὶ ἔχον μῆκος 8 δακτύλων καὶ ἡμίσεος ἀνῆκον εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν λεπτοράμφων (tenuirostres) κατασκευάζει περίεργον φωλεάν ἐκ τοῦ σχήματος τῆς ὁποίας ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα. Κτίζει δ' αὐτὴν συνήθως μὲν ἐπὶ τῶν δένδρων ἀλλ' οὐχ ἥττον καὶ ἐπὶ τῶν κεράμων τῶν οἰκῶν, τῶν ἀλωνίων καὶ τῶν παραθύρων· ἔχει δὲ σχῆμα κλιβάνου καὶ εἶναι ἐκτισμένη ἐξ ἀργίλλου. Ἡ φωλεὰ αὕτη ἔχουσα διάμετρον 30 ἑκατοστομέτρων διαμερίζεται

εἰς δύο μέρη διὰ τοίχου ἐξ ἀργίλλου φέροντος ὡσεὶδὲς ἄνοιγμα, εἶναι δὲ τόσῳ μᾶλλον ἀξιοπερίεργος ἂν λάβῃ τις ὑπ' ὅψιν τὸ μικρὸν τοῦ πτηνοῦ μέγεθος καὶ ὅτι κατασκευάζεται μόλις εἰς διάστημα δύο ἡμερῶν.

Οἱ αἰγίθαλοι κατασκευάζουσι φωλεὰς θαυμασμοῦ ἀξίας· δύο μάλιστα εἶδη αὐτῶν αἰγίθαλος ὁ κρεμάμενος (*pagus pendulinus*) καὶ αἰγίθαλος ὁ τοῦ Ἀκρωτηρίου (*pagus Capensis*) ὑπερβάλλουσι πάντας κατὰ τὴν

ἀρχιτεκτονικὴν. Ὁ πρῶτος κατασκευάζει τὴν φωλεάν αὐτοῦ ἀπὸ τὰ λεπτὰ ἐκεῖνα πτίλα ἅτινα εὐρίσκονται εἰς τὸν πάππον διαφόρων ἀνθέων· τὰ πτίλα ταῦτα συμπλέκων διὰ τοῦ ράμφους ἀποτελεῖ νηματοειδῆ ὕλην, ὁμοίαν πρὸς ὕφασμα, δι' ἧς κατασκευάζει τὴν φωλεάν. Καὶ ἔξωθεν μὲν ἐνδυναμόνει αὐτὴν παρενθέτων εἰς τὴν ὕφην αὐτῆς ἵνας φυτικὰς καὶ ῥιζίδια δι' ὧν ἀποτελεῖ, ὡς εἰπεῖν, τὴν ξύλωσιν τῆς φωλεᾶς· ἐνδοθεν δὲ τὴν ἐπιστρώννει μὲ τὰ αὐτὰ φυτικὰ πτίλα, ὅπως τὰ μικρὰ ἀναπτυχθέντα εὖρωσι θερμότητα ἱκανήν. Τὴν φωλεάν ταύτην ἥτις κατὰ τὸ σχῆμα ὁμοιάζει πρὸς σακκίσκον ἢ βαλάντιον προσαρτᾷ διὰ καννάβεως ἢ λίνου εἰς

τὴν μασχάλην μικροῦ εὐκάμπτου κλαδίσκου ὑπερκειμένου ῥυακὸς τινος ἢ ἐν γένει ὕδατος τρέχοντος. Καὶ εἰς εὐκάμπτῳ μὲν κλάδῳ διὰ τὰ λικνίζονται ἡδέως τὰ μικρὰ αὐτοῦ μὲ τὴν παραμικροτέραν κίνησιν, ὑπὲρ ἂν δὲ τοῦ ὕδατος διὰ τὰ ἔχῃ ἐν ἀφθονίᾳ τὰ παρυδάτια ἔντομα δι' ὧν κυρίως τρέφεται, καὶ ἀμφοτέρω διὰ τὰ εὐρίσκηται ἐν ἀσφαλείᾳ κατὰ τῶν μυῶν, τῶν σαύρων τῶν ὄφρων καὶ ἄλλων ἐρπυστικῶν ἐχθρῶν κυνηγούντων τὰ ὦα αὐτοῦ. — Αἰγίθαλος δ' ὁ τοῦ Ἀκρωτηρίου ὁ ὑπὸ τῶν ἐκεῖ ἐντοπίων *baya* καλούμενος κατασκευάζει μὲν τὴν φωλεάν αὐτοῦ καθὼς καὶ ὁ ἄνω μὲ τὰς αὐτὰς προφυλάξεις καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ὕλης, πλὴν ἡ φωλεὰ αὕτη ἔχει παράξενον σχῆμα· δῆλον ὅτι ἔχει περίπου τὸ σχῆμα τῆς κοινῆς βαυκάλεως (*μποτίλλιας*). Ἡ εἰσοδος αὐτῆς εἶναι πρὸς τὰ κάτω δι' ἀσφά-

λειαν μείζονα, καὶ διαιρεῖται εἰς δύο δωμάτια, εἰς τὸ ἐν τῶν ὁποίων καθήμενον τὸ θῆλυ ἐπωάζει ἐνῶ εἰς τὸ ἕτερον καθήμενον τὸ ἄρρεν διασκεδάζει διὰ τῆς ᾠδῆς τὸ θῆλυ κατὰ τὸν ἐπωασμόν. (*Εἰκὼν 2.*)

Ἀξιοθαύμαστον φωλεάν κατασκευάζει καὶ μικρὸν τι πτηνὸν ἐκ τοῦ γένους τῶν Συλβίων ὑπερφωλεορράπτῃ μὲν οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, οἱ δὲ φυσιοδίφαι *Συλβίαν* τὴν *Ῥάπτριαν* (*Sylvia Sutoria*). Τὸ πτηνὸν τοῦτο ἔτι δειλότερον τοῦ αἰγιθάλου δὲν



(Εἰκὼν 2)



(Εἰκὼν 3.)

ἐμπιστεύεται τὴν φωλεάν αὐτοῦ οὐδ' εἰς εὐκάμπτῳ κλάδῳ ἀλλὰ κατασκευάζει αὐτὴν ἐπὶ τῶν φύλλων ἢ μᾶλλον διὰ τῶν φύλλων· διότι μεταχειριζόμενον ὡς βελόνην τὸ ράμφος του συρράπτει διὰ κλωστῶν ἐκ βάμβακος καὶ λεπτῶν τινῶν φυτικῶν ἰνῶν δύο φύλλα πρὸς ἀλλήλα καὶ οὕτως ἀποτελεῖ σακκοειδῆ τινα κοιλότητα ἐν ᾗ γεννᾷ τὰ ὦα αὐτοῦ. (*Εἰκὼν 3.*)

Ἡ *Κίσσα* κτίζει τὴν φωλεάν της ἐπὶ τῶν δένδρων· δὲν εἶναι δὲ καθὼς αἱ τῶν πλείστων πτηνῶν ἀνοικτὴ ἄνωθεν, ἀλλ' ἔχει μικρὰν θυρίδα εἰς τὰ πλάγια δι' ἧς εἰσέρχονται καὶ ἐξέρχονται οἱ γονεῖς· ἄνωθεν δὲ ἡ φωλεὰ εἶναι θολωτὴ καὶ εἶναι κατασκευασμένη μὲ βρύα, καὶ ἵνα προφυλάττῃται ἀπὸ τὰς ἐφόδους ἄλλων ζώων εἶναι ὡχυρωμένη κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῆς ἐπιφάνειαν δι' ἀκανθῶν καὶ ὀξέων βάτων.

Τέλος αναφέρωμεν τὴν φωλεὴν χελιδό-
νος τινὸς τῆς Ἰάδας καὶ Σουμάτρας, σα-
λαγγάνης ὑπὸ τῶν ἐντοπίων καλου-
μένης, ὅχι τόσο διὰ τὸ σχῆμα αὐτῆς,
διότι τοῦτο εἶναι οἷον τὸ τῶν φωλεῶν τῶν
λοιπῶν χελιδόνων, ἀλλὰ διότι κατέστη
σημαντικὸν ἄρθρον ἐμπορίου. Τὴν φωλεὴν
ταύτην κατασκευάζει ἡ σαλαγγάνη ζυμό-
νουςα φύκη καὶ ἄλλα θαλάσσια φυτὰ μετ'
ωαρίων βατράχων καὶ ἰχθύων· τούτου ἕνε-
κα περιέχει θρεπτικὰ συστατικά, ἅτινα πα-
ρεκίνησαν τοὺς Κινέζους νὰ ἀγαπῶσιν αὐ-
τὰς κατὰ κόρον πληρόντες ἀδρότατα πο-
σά. — Σήμερον ὑπολογίζεται ὅτι γίνεται
κατ' ἔτος ἐξαγωγή ἐκ τῶν νήσων Ἰάδας,
Σουμάτρας καὶ ἐν γένει ἐκ τῶν Σονδι-
κῶν 120,000 χιλιογράμμων φωλεῶν σα-
λαγγάνης, αἵτινες ἀντιπροσωπεύουσι τὸ
ὑπέρογκον ποσὸν τῶν 30,000,000 φράγ-
κων. Ἡ λίτρα ἐν αὐτῇ τῷ τόπῳ τῆς
γενέσεως κοστίζει 190 φράγκα, ἐν δὲ
Καντῶνι 370. Ὁ ἰδιοκτήτης σπηλαίου
τινὸς τῆς Ἰάδας περιέχοντος τοιαύτας φω-
λεὰς ἔχει πρόσοδον κατ' ἔτος 778,400
φράγκων ὧν μόνον 77,000 εἶναι ἐξοδα.

ΜΙΧΑΗΛ Π. ΛΑΜΠΡΟΣ.

ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΗΣ.

Μ' ἐρωτᾶτε διατί ἔχω πανικὸν φόβον
διὰ τὸ χαρτοπαίγνιον; Συντόμως θὰ σᾶς
διηγηθῶ τὴν αἰτίαν. — Καὶ ἤρχισεν οὕτως
προχθὲς τὸ ἐσπέρας ἐν τινι συναναστροφῇ
ἡ κόμης.***

Πρὸ δέκα πέντε ἐτῶν, ὅτε ἤμην ἡλικίας
εἴκοσι καὶ δύο, μετέβην κατὰ πρώτην φο-
ρὰν εἰς Παρισίους. Ὁ πατήρ μου μὲ εἶχε
δώσει δύο χιλιάδας φράγκων καὶ τὴν ἄ-
δειαν ν' ἀπουσιάσω δι' ἓνα καὶ μόνον μῆνα.
ἤξεύρετε ὅτι ἡ οἰκογένειά μου κατοικεῖ
πρὸ χρόνων πολλῶν ὡς ἐκ συνηθείας σήμε-
ρον, χάριν οἰκονομίας δὲ ἄλλοτε, εἰς τὴν
ἐξοχὴν πλησίον τοῦ. . . Ὁ πατήρ μου θε-
λήσας νὰ πληρώσῃ τὰς τετρακοσίας χι-

λιάδας φράγκων χρέη ἅτινα ἀφῆκεν ὁ ἄ-
δελφός του, ἠναγκάσθη νὰ ζῇ μεθ' ἡμῶν
κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον μὲ τὴν μεγαλει-
τέραν οἰκονομίαν· ἀποστέλων με δὲ εἰς Πα-
ρισίους ἔκαμε μίαν πρέλλαν, ὡς ὁ ἴδιος
μοι ἔλεγεν, ἐγχειρίζων μοι τὰς δύο χιλιά-
δας φράγκων καὶ προσκαλὼν με ν' ἀνα-
χωρήσω. Μὲ ἡγάπα πολὺ· πολὺ, ὑπὲρ
τὸ δέον.

Ἀναπτυχθεὶς εἰς ἡμέρας στενοχωρίας,
εἶχον ἐπιθυμίας ἀπλυστάτας. Ἐδέχθην
μετ' εὐχαριστήσεως νὰ μεταβῶ εἰς Παρι-
σίους, καὶ ἀναχωρῶν ἔχαιρον εἰς τὴν ἰδέ-
αν ὅτι θὰ ἐκπλήξω τὸν πατέρα μου κατὰ
τὴν ἐπιστροφὴν μου. Ὑπελόγιζον ὅτι μὲ
τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τῶν χρημάτων ἅτινα
μοι εἶχε δώσει, θὰ ἡδυνάμην νὰ ἴδω τοὺς
κόσμους τῆς πρωτεύουσας καὶ νὰ διασκε-
δάσω ἐν ἀνέσει! . .

Ὁ πατήρ μου μὲ εἶχε δώσει συστατι-
κὰς τινὰς ἐπιστολάς πρὸς φίλους του.
Φθάσας εἰς Παρισίους δὲν ἐφρόντισα νὰ
τὰς ἐγχειρίσω, ἀλλὰ κρατῶν ὁδηγὸν (Qui-
de) εἰς τὴν χεῖρα, περιεπλανώμενη χαίνων
ἀπὸ θαυμάσιον ὅστις καταλαμβάνει πάν-
τα φθάσαντα εἰς τὴν πόλιν αὐτήν.

Πρὸ πέντε ἡμερῶν λοιπὸν δὲν ἔκαμα
ἄλλο τι εἰμὴ νὰ μεταβαίνω ἀπὸ μουσεῖα
εἰς ἐκκλησίας, καὶ ἀπὸ δημοσίου χοροῦς
εἰς θέατρα. Τὴν ἑκτὴν ἡμέραν ἐξερχόμενος
ἐνὸς καφενείου ὅπου εἶχον προγευματίσει,
ἀπῆντησα τὸν ὑποκόμητα * * * φίλον μου
κατὰ τὸν σχολικόν μου βίον. Επεθύμη-
σε νὰ γείνη ὁ ὁδηγός μου καὶ μὲ ἔκα-
με πολλὰς ἀξιοπεριέργους περιγραφὰς τῶν
πραγμάτων ἅτινα ἡδυνήθην νὰ ἴδω χάριν
αὐτοῦ· τέλος μὲ προσεκάλεσε νὰ διέλθω
τὴν ἐσπέραν μαζὶ του.

Μετὰ τὸ μελόδραμα, εἰσῆλθομεν εἰς τι
καφενεῖον ἵνα φάγωμεν κατὰ τι· ὡς ἐκ
περισσοῦ δὲ σᾶς ἀναφέρω ὅτι τὸ ἥμισυ
τῶν ἀνθρώπων ὅπερ εὕρισκετο ἐκεῖ ἀνῆκεν
εἰς τὸν ἰδικόν μας κύκλον. Πάντες ἔτρω-
γον μετὰ μεγάλης ὀρέξεως καὶ ἐν τέλει
ἤρχισαν νὰ χαρτοπαικτῶσιν. Ἐσπικώθην
ν' ἀναχωρήσω, ἀλλὰ μὲ παρακάλεσαν τό-
σον νὰ μείνω, ὥστε ὁ φίλος μου μὲ εἶπεν
ἀδροφρόνως ὅτι θὰ ἦτο γελοῖον τὸ νὰ